

„Сбогомъ ви млади дѣчица,  
Кѣпани, недокѣпани.  
Кѣрмени, недокѣрмени!  
Кога дѣвойки минаха,  
Още по-милно плачеха:  
„Сбогомъ ви тѣнки дарове,  
Тѣкани, недотѣкани,  
Кроени, недокроени!...“  
Затуй гората повѣхна,  
Повѣхна още посърна,  
Погрозня, та па почерня,  
Отъ тия жалби голѣми!

## РЕБУСЪ.

